

St. Andrew's Ev. Luth. Latvian
Sv. Andreja ev. lut. latviešu

#197

Draudzes ziņas

Church
newsletter

200 Balmoral Ave. Toronto ON M4V 1J6
Phone: 416 924 1563 | www.standrewslatvian.org

SVEICAM
PAVASARI!

Welcome Spring!

2021. g. MARTĀ / MAR. 2021

200 Balmoral Ave., Toronto, ON, M4V 1J6
416-924-1563 / admin@standrewslatvian.org

KAS MĒS ESAM? IEPAZĪSIMIES!

Edija Banka-Demandta

Kad 5. janvāra pārlidojuma uztraukumi jau norimuši, kad pagaidu mājoklī *North York Downsview* rajonā nu jau esam iejutušies, kad gaisā no tumšās un aukstās ziemas jaušamas pavasara vēsmas, saprotam, ka ilgojamies pēc brīža, kad varēsim vaigu vaigā satikt Sv. Andreja draudzes dāmas un kungus, ģimenes un vieniniekus, tos, kuri biežo nācēju pulkā, un tos, kuri pavisam nesen atraduši ceļu pie mūsu jaunās draudzes, kā arī tos, kuri tāpat, garām ejot, paciemojas mūsu vidū. Neparastie apstākļi kā pagājušajā gadā, tā arī šogad turpina mūs izaicināt. Tik neparastu dzīvesvietas un arī kalpošanas vietas maiņu nebijām iedomājušies, tomēr jūtam un ceram, ka drīz varēsim tikties ar katru no jums klātienē, lai tad nu gan varētu viens otru labāk apskatīt un iepazīt. Pirms mums rodas šī iespēja, vēlamies jums vairāk pastāstīt par mūsu ģimeni rakstiski.

Dāgs, ar vidējo vārdu Aleksanders, ir dzimis 1976. gada 15. septembrī Bruklinā, Ņujorkas pilsētā. Dāgs piedzima amerikāņu ģimenē ar īru un basku saknēm. Ar 3 dienu vecumu Dāgs tika adoptēts latviešu ģimenē. Dāga māte ir Māra Valdmanis Demandta (Dāgs viņu sauca par mamī). Dāgs uzauga arī vecmāmiņas Irmās Valdmanis (mamū) un viņas trīs māsu vidū – Katrīna Mateus (Kikī), Velta Miķelsone (Veltī), Elizabete Johansone (Listī). Ģimenei ļoti tuvas bija vēl divas vecmāmiņu draudzenes – Zelma Kušils un Zelma Visuls. Dāga pirmos trīs gadus ģimene dzīvoja Maiami, Floridā. Tad visa lielā ģimene pārvācās uz dzīvi Montreālā, kur Dāgs uzauga. Dāgam īpaši mīļš ir *NDG* rajons, ar kuru saistās daudzas skaistas atmiņas. Diemžēl lielākā daļa no Dāga ģimenes jau ir aizgājuši mūžībā. Montreālā vēl dzīvo Dāga onkulis Jānis Mateus ar ģimeni, Otavā dzīvo onkulis Agnārs Johansons un Pēteris Miķelsons. *Orillia*, Ontario dzīvo krustmāte Kristīne Miķelsons *Johnston*. Montreālā vēl dzīvo Dāgam tuvs bērnības draugs Roberts Vītiņš, kurš šad tad piedalās arī mūsu draudzes *Zoom* dievkalpojumos. Arī citi draugi no skolas gadiem vēl dzīvo Montreālā. Dāgam pirmais koledžas grāds ir tūrismā. Garīdznieka aicinājums pie Dāga atnāca pakāpeniski, ceļš uz šo amatu ir bijis vairāku cilvēku un apstākļu ietekmēts. Lielu lomu Dāga aicinājuma apzināšanā spēlēja māc. Rasma Caune, māc. Māris Ķirsons, ģimenes, īpaši vecmāmiņu ietekme, kalpošana kopā ar Ingrīdu Mazuti ar Latvijas bāreņiem un vēl. 2008. gadā ordinēts par diakonu, 2013. gadā ordinēts par mācītāju, pēc 8 raženiem kalpošanas gadiem savā pirmajā pilna laika draudzē Mineapolē, Dāgs savu kalpošanas aicinājumu turpina izziņāt un attīstīt tagad pie jums, šeit, Sv. Andreja draudzē. Interesanti, ka ceļi Dāgu ar šo draudzi jau ir kopā saveduši lielākos un mazākos veidos pagātnē, Sv. Andreja draudzē tika vadītas jauniešu grupas “Tīkls” un “Krustceļš”, kā arī kopā ar Ediju ieti laulību kursi māc. Ilzes vadībā. Dāga stiprā puse ir lielu un sarežģītu projektu organizēšana un to sekmīga “izvešana”. Caur LELBA Jaunatnes nozari novadīti daudzi lieli labdarības projekti ar mērķi palīdzēt Latvijas trūcīgajiem iedzīvotājiem. “Lai rit!” divriteņu atbalsts, “Būsim gudri!” skolas atbalsts, “Priecīgas pēdas” apavu atbalsts, “Mīlestība mammām” jauno māmiņu atbalsts un vēl, visi šie ir Dāga izvesti projekti. Lielu pienesumu projektiem ir devusi mūsu draudzes locekle Aina Budrēvics, ar kuru kopā Dāgs ir daudz sastrādājis. Dāgam īpaši tuva ir vecā paaudze. Savas dzīves laikā kopā ar veco paaudzi pavadītas daudzas stundas, daudzi gadi. Dāgu pamatā uzaudzina četras Ulmanīlaikus piedzīvojušas kundzes. Savā kalpošanā līdz šim daudz laika pavadīts kopā ar ģimenēm sēru brīžos, kad kāds no mīļajiem devies aizsaulē. Daudz latviešu izvadīts uz mūžīgajām mājām. Dāgam patīk izaicinājumi, jaunu iespēju meklēšana un jaunu ideju realizēšana. Daudz laika pavadīts latviešu īpašumā/nometnē “Tērvete” Kvebekas provincē. Dāgs ar prieku skatās uz

iespējām tuvā nākotnē vairāk iepazīt Sv. Andreja draudzes īpašumu “Sidrabene” un visas nodarbības, kas tur tiek veiktas. Dāgam ļoti garšo saldumi, īpaši šokolāde. No stingrajiem ēdieniem Dāgs ir tradicionālās latviešu virtuves piekritējs – pīrāgi, skābi kāposti, laba desa un karbonāde vienmēr būs labas izvēles. Dāgs ir arī labs auto vadītājs jebkuros apstākļos jebkurā pilsētā. Pie stūres viņš jūtas labi! Dāga dzīves ceļš ir ļoti laba liecība Dieva klātbūtnei. Dievs tiešām ir stāvējis Dāgam blakus un gadu gaitā veidojis viņu par savu uzticīgo kalpu, kurš dodas tālāk un sludina. Dāgs ir ļoti priecīgs par iespēju atklāt jaunus Dieva ceļus un apvēršņus starp latviešiem Toronto!

Es pati esmu dzimusi un augusi Latvijā, Alūksnes pusē, Jaunannas pagastā. Piedzimu 1990. gada 17. septembrī. Līdz 19 gadu vecumam dzīvoju Latvijā, tad turpināju savas gaitas ar Dāgu šeit, Kanādā, Kičeneras (*Kitchener*) pilsētā. Vienā brīdī gadu nodzīvojām atpakaļ Latvijā, tad atgriezāmies Kanādā, pēc tam turpinājām ceļu uz Mineapoli Amerikā, kur pavadījām ļoti labus un lielus augļus nesošus gadus, un tagad vēlreiz atgriezāmies uz Kanādu, šoreiz Toronto. Interesanti, kā mūsu ceļš atgriežas pie Kanādas. Dažiem paiet ilgāks laiks, kamēr dzīve “ieskrienas” un uzņem ātrumu, manā gadījumā tas notika ļoti agri, ātri un strauji. No ģimnāzijas absolventes uz saderināto, 19 gadu vecumā jau biju sievas kārtā. Vienmēr atcerēšos, kā deviņdesmit gadīgā latviete Montreālā, Lidija Stadiņš, kura nu jau ir mūžībā, teica, ka “dzelzs jākaļ, kamēr karsts”. Mums ar Dāgu tiešām tā arī notika – 2010. gada 14. augustā laulājāmies Alūksnes luterāņu baznīcā. Mūsu ceļi krustojās, kad ciemojos Kanādā uz mēnesi, lai iepazītu un redzētu, kā latvieši dzīvo šajā krastā. Atbraucu uz Kanādu caur Andra Kēstera vadīto projektu. Latvijā vēl joprojām dzīvo mani vecāki, Iveta un Arnis Bankas, kā arī divus gadus vecāka māsa Evija Banka. Izglītības ziņā vienu gadu studēju komunikāciju Latvijas universitātē, neizdevās pabeigt skolu līdz galam, jo bija pienācis laiks doties atpakaļ uz Kanādu. Priecīgi un lepni varu teikt, ka mana īstā skola ir bijusi bērnu audzināšana. Šo skolu es uzsāku 2014. gada nogalē, kad piedzima mūsu pirmais dēls Roberts. Kopš tā laika esmu pilnu laiku (un arī visas virsstundas, kuras vien var iedomāties) strādājusi darba laukā, kas saucas – mamma. Būt mammai ir mans sirds darbs Nr.1! Domāju, ka Dievs man šajā dzīvē ir devis vienu vissvarīgāko uzdevumu – Viņš mani ir aicinājis būt par mammu. Viņš man ir devis mātes sirdi. Un pat vēl precīzāk, domāju, ka Viņš mani ir aicinājis būt par mammu tieši dēliem. Cenšos to darbu veikt ar lielu atbildību un mīlestību. Tāpat arī domāju, ka Dievs man ir devis vēl vienu uzdevumu, kas nāk tūlīt aiz mammas aicinājuma. Viņš mani ir aicinājis būt par mācītāja sievu. Man ļoti patīk būt mācītāja sievai! Protams, blakus grūtībām, kas nāk klāt šim amatam, es baudu visus labumus, kurus saredzu, esot baznīcā vai, tagad, *Zoom*. Man ir divas mīļākās daļas pie draudzes dzīves. Pirmā ir kopējās draudzes dziesmas, ko visi vienā balsī kopīgi izdziedam. Es sajūtu milzīgu spēku tad, kad dziedam kopā latviešu korāļus. Otrā daļa ir sarunas pie kafijas tases pēc dievkalpojumiem. Cik jauki ir tad, kad varam dalīties viens ar otru par savu pagātņi, par ceļu, kas noiets, un par to, kas vēl stāv priekšā. Tāpat kā Dāgam, arī man garšo saldumi. No stingrajiem ēdieniem man patīk dažāda veida sacepumi un sautējumi. Man ļoti garšo dārzeņi. Sirdij tuva man ir grāmatu lasīšana. Pašlaik manās interesēs ir grāmatas par bērnu psiholoģiju, audzināšanas metodēm, kā arī cenšos lasīt grāmatas, kur mācos par *mindfulness*. Domāju, ka mēs viens otram varētu uzdāvināt ļoti labu dāvanu, ja vairāk censtos būt klātesoši fiziski, bet, galvenokārt, klātesoši ar prātu un sirdi. Būt klāt, atzīt, uzklausīt, atbalstīt. Ja kāds man jautātu, pēc kā es visvairāk ilgojos, kad domāju par Latviju, tad es teiktu, ka ilgojos pēc Latvijas saldskābmaizes, cidoniju tējas un mājas, kas kurināta ar malku. Ar nepacietību gaidu dienas, kad mēs visi varēsim pulcēties baznīcas telpās un Sidrabenē.

Mūsu vecākais dēls Roberts ir dzimis 2014. gada 12. decembrī Mineapolē, Amerikā. 2020. gada septembrī viņš uzsāka skolas gaitas Mineapoles pamatskolā. Līdz šim viņš ir varējis turpināt mācības ar Mineapoles pamatskolu attālināti, esot Toronto. Plānojam drīzumā Robertu reģistrēt vienā no Kanādas pamatskolām. Roberts ir uzsācis skolas gaitas Toronto latviešu skolā. Roberts ir ļoti labs un uzmanīgs klausītājs ar labu atmiņu. Roberta vismīļākās lietas ir tās, kas saistītas ar transportlīdzekļiem – mašīnas, vilcieni, racēji, kuģi utt. Šobrīd viņam ļoti patīk *camper* veida transportlīdzeklis. Roberts arī ir liels kārtības mīlētājs, viņam patīk, ja māja ir kārtīga. Šis ir liels pārmaiņu laiks, kas, protams, bērnam ir satraucošs un arī neziņas pilns laiks, tomēr Roberts jūtas sajūsmināts par šo jauno un lielo dzīves maiņu.

Mūsu vidējais dēls Harijs ir dzimis 2017. gada 22. maijā Mineapolē, Amerikā. Harijs pašlaik cītīgi mācās mājaskolīnā kopā ar mammu. Harijam ļoti patīk dažādi mūzikas instrumenti, šobrīd viņa mīļākie ir ģitāra un klavieres. Kādu laiku atpakaļ viņam ļoti patika harmonikas. Darot skolas darbiņus, redzu, ka Harijam ļoti interesē mākslas projekti. Viņam patīk krāsot ar krāsām, darboties ar šķērēm un līmi. Jau no pirmajiem brīžiem, kad Harijs sāka smaidīt, esam sapratuši, ka Harijs ir bērns, kas smaida ar acīm. Viņam ir ļoti gaišs skats, ko mēs, protams, ļoti novērtējam un baudām.

Harijs ļoti gaida vasaru, kad (cerams) varēsim doties un aplūkot lielu kombainu mūsu tuvas draudzenes un Roberta krustmātes *Jennifer* tēva lauku īpašumā *Listowel*, Ontario.

Mūsu jaunākais dēls Arnolds ir dzimis 2020. gada 25. martā Mineapolē, Amerikā. Arnoldam tūlīt būs viens gadiņš! Arnolds ir bijis mūsu saules stariņš un prieks šajā grūtajā pandēmijas laikā. Arnolds piedzima tad, kad pasaulē viss sāka griezties kājām gaisā. Arnoldam ļoti patīk sekot līdzi brāļiem. Viņš cītīgi spēlējas ar visādām bumbiņām un riņķīšiem. Arnoldam patīk grāmatas, garšo zemenes un lazanja.

Domājam, ka Arnolds pārspēs brāļus ar to, ka sāks staigāt visagrāk salīdzinājumā ar abiem brāļiem. Viņš ļoti izteikti ceļas kājās un pievelkas pie visa, kas pagadās pa ceļam. Gaidām iespēju, kad varēsim Arnoldiņu kristīt Sv. Andreja draudzē. Sakarā ar pandēmiju neesam varējuši viņu vēl nokristīt. Roberts un Harijs ir kristīti Mineapoles draudzē.

Pašlaik pildām imigrācijas formas, lai drīzumā tās nosūtītu Kanādas valdībai un būtu procesā uz *permanent resident* statusu Edijai un visiem bērniem. Edijai ir Latvijas pilsonība, bērniem Amerikas un Latvijas. Dāgam ir visas trīs – Kanādas, Amerikas un Latvijas.

Dāgs un Edija laulību dienā 2010. gada 14. augustā, ejot ārā no Alūksnes luterāņu baznīcas.

Trīs brāļi: Roberts, Harijs un
Arnolds jaunajās pagaidu mājās
North York.

Roberts, kad izkrita trešais zobs.

Harijs ar paša
ceptu banānmaizi.

Arnolds izpēta, kā izskatās
zem galda.

THE DEMANDT FAMILY

Pastor Dag

Our family is very thankful to begin the next chapter of our life amongst the good people of St. Andrew's in Toronto. We arrived in Canada on January 5. Our journey here was not without difficulty. We experienced flight changes, cancellations and moments of having to run to the boarding gate, once even having the flight reopened after the plane door was closed. We give thanks to God for His guidance and support in our journey. At Pearson we were met by Līga and Vilis Miklašēvics who escorted us to our Airbnb in Mississauga where we spent 14 days quarantining. Līga and Vilis also made sure we had everything we need during quarantine. On January 20 I began my official duties at St. Andrew's as your new pastor and I lead my first service via Zoom on January 24. The week following, we moved into our rental Townhouse in the Downsview neighborhood of North York. A great central location to get to know the city.

I was born in Brooklyn, New York on September 15, 1976 and was adopted when I was only 3 days old by my mother Māra Valdmanis Demandt. My biological parents being of German and Basque descent. However, my journey would take me to a Latvian family where I was raised by mother and her mother, my grandmother "Mamu" as I called her and my grandmother's 3 sisters and a Lutheran pastor's wife. I grew up in Montreal, a city I love very much and look forward to visiting when conditions allow. I love that we are now living close to family and friends in Canada. Most importantly my Best Man and our Maid of Honor are pastors in London and Woodstock. I graduated from Waterloo Lutheran Seminary and look forward to reconnecting with the Seminary. As a Pastor I have a passion to serve those in need, be it orphans and poverty-stricken children in Latvia or addressing local needs. I have led several aid projects for the Latvian Evangelical Lutheran Church in America and also co-authored the church's Response to Racist Violence. My first full time Call was serving the Latvian Lutheran Congregation in Minneapolis where I served 8 years. These 8 years were full of blessings and formed the pastor and person I am today.

My wife Edija was born in Alūksne, Latvia on September 17, 1990. Her parents are Iveta and Arnis and she has an older sister Evija. We were married in the Alūksne Lutheran Church on August 14, 2010. For the following year we lived in Rīga and then returned to Canada and then moved to Minnesota. Edija became very involved in the Latvian congregation in Minneapolis taking on the responsibility of Editor of the church newsletter and website. She also developed a special connection with the seniors in Minneapolis hearing their life stories and gaining insight from them.

Our 3 sons Robert, Harry and Arnold were born in Minneapolis. Edija's calling is that of a mother. She has truly wholeheartedly answered this call and loves our children unconditionally. I am so very thankful that God has blessed me with such a special wife and mother to our children.

May God Bless us all as we get to know each other and continue our journey together.

TUKSNEŠĪ "KAS ES ESMU UN KĀPĒC ESMU RADĪTS?"

Mācītājs Dāgs Demandts

Bet Jēzus, Svētā Gara pilns, devās prom no Jordānas. Gars viņu veda tuksnesī, kur četrdesmit dienas velns viņu kārdināja. Āmen. Lūkas evaņģēlijs 4:1-2

Šis teorētiskais jēdziens *Wilderness* vai "tuksnesis", "savvaļa", kā angļiski saka, *has really now hit home*. Mēs to izjūtam. Daudzi plāni un ilgi gaidītas svinības ir atceltas. Visas sporta spēles/nodarbības tiek izdzēstas no kalendāriem. Baznīcas, skolas, organizācijas ir aiztaisījušas savas durvis, lai sargātu cilvēku dzīvības. Šajā

laikā mēs, visi, tiekam ietekmēti ārkārtas situācijas dēļ. Mēs atrodamies tuksnesī, vietā, kurā mēs nekad neesam iepriekš bijuši. Mēs jautājam: cik ilgi vēl? Mēs skatāmies ziņas, internetu, lai uzzinātu jaunākos *updates*, tā laiks aiziet. Tomēr mēs jūtam šo nepatīkamo realitāti. Ko lai darām?

Atskatāmies pagātnē. Kā Jēzus sekotāji, mēs atrodam cerību cilvēku stāstos Bībelē. Viņiem nebija vieglas dzīves, tās bija ar milzīgiem izaicinājumiem. Viņu neveiksmēs un panākumos mēs redzam Dievu darbojamies, nesot cerību, gaismu un pestīšanu pasaulē. Lasot, dzirdot viņu stāstus, tas mums dod atvieglojumu un cerību. Satiekot Dievu tuksnesī.

Sāksim ar Hagāru. Viņa bija svešinieks, vergs un stāvoklī. Viņa aizmuka uz tuksnesi. Viņa meklēja palīdzību. Dievs parādījās viņai. Hagāra bija apspiesta, vergs, pilna ar naidu, interesanti, ka viņa ir vienīgā visā Bībelē, kura iedod Dievam vārdu. Viņa iedod Dievam šo vārdu: *El Roi* (tas, kurš mani redz). Tā viņa arī sauca Dievu turpmāk.

Turpinām ar Mozu. Mozus devās uz tuksnesi, atstājot visu, kas viņam bija, Ēģiptē. Viņš atstāja varu, pozīciju un naudu. Dievs uzrunāja Mozu, lai izvestu savu tautu no verdzības. Mozum nebija viegli, tauta neklausīja viņu. Mozum bija jāatrod sevi, savas prioritātes, savu īsto identitāti. Šo visu viņš atrada tuksnesī, tur viņš arī satika Dievu. Tur viņš atklāja Dieva nolūku savai dzīvei. Tur viņš sagatavojās nākamajam dzīves solim.

Mēs tagad nonākam pie Jēzus. Jēzus, Dieva dēls, arī bija ievests tuksnesī. Bībelē tuksnesis atspoguļo sagatavošanas vietu. Vietu, kur mēs iemācāmies uzticēties Dievam un būt Viņa žēlastībā. Jēzus dodas uz tuksnesi pēc tam, kad Viņš tika kristīts. Viņš pavada 40 dienas tuksnesī bez ēdiena, gaidīdams, kas stāv priekšā: trīs kalpošanas gadi. Svētais Gars ieveda Jēzu tuksnesī un teica: "Un Svētais Gars kā balodis nolaidās uz viņu, un balss no debesīm atskanēja: "Tu esi mans mīļotais Dēls, uz ko man labs prāts." Kas notika Jēzum tuksnesī? Dievs apliecināja savu mīlestību savam dēlam.

Visas šīs Bībeles personības piedzīvoja spēcīgu sastapšanos ar Dievu izolācijas laikā... Laikā, kad bija daudz bailes, jautājumi un šaubas. Iznākot no tuksneša, viņi bija auguši ticībā, atraduši savu identitāti un Dievu, sapratuši, ka Dievs viņus mīl. Mūsu stāstos Hagāra un Mozus jautāja: "Kas es esmu un kāpēc esmu radīts?" Mēs to arī jautājam. Viņi šo jautāja tuksnesī.

Mēs arī tagad atrodamies tuksnesī, tuksneša laikā. Šis ir laiks jautāt jautājumus un saredzēt svētības.

Par ko varam pateikties? Mēs, iespējams, domājam, ka mums nav par ko pateikties. Mums ir. Jautājiņš šos jautājumus par sevi un par tiem, kurus jūs mīlat.

1. Ko tu vēlies atklāt par to, kas ir Dievs un kas tu esi?
2. Kas tu vēlies būt pēc tam, kad mēs iznāksim no šī COVID-19 murga?
3. Vai tu saproti, ka Dievs nekad tevi neatstās vai nepametīs?

Lai šis laiks tuksnesī palīdz mums gan kā indivīdiem, gan kā kopienai saprast, kas mēs esam un kāpēc mēs te esam. Dosim Dievam mūsu jautājumus, bailes un rūpes. Ieklausīsimies Dievā šajā tuksnesī prom no visiem trokšņiem, lai mēs dzirdam, ko Viņš mums saka. Āmen.

JUBILEJAS

2021. gada 13. martā Sv. Andreja draudze varēja atskatīties uz savu 72. gada dienu. Māc. Dāgs Demandts to atzīmēja 14. marta "Zoom" dievkalpojumā ar īpašu lūgšanu, pieminot visus draudzes dibinātājus, mācītājus, darbiniekus un locekļus, kas bijuši uzticīgi visus šos gadus un veidojuši draudzi.

Mūsu vidū vēl ir trīs draudzes dibinātāji: Lolita Gulbe, Astrīda Pērkone un Viesturs Zariņš.

Uzsākot jaunu posmu draudzes dzīvē, vēlamies sveikt mūsu vecākās paaudzes draudzes locekļus, kuŗi sasnieguši 90+ gadus un kuŗiem dzimšanas dienas ir gada pirmajā ceturksnī.

Vispirms jāpiemin, ka draudzē ir arī daži 100+ gadnieki.

Visvecākais draudzes loceklis, sasniedzis 106 gadus, ir Imants Žīgurs (1914).

Valija Rubene (1918) ir sasniegusi 102 gadus.

Valentīna Bruniņa (1920) ir sasniegusi 101 gadu.

Aina Budže (1919), sasniegusi 101 gada vecumu, aizgāja mūžībā 2021. gada 3. martā.

2021. GADA 90+ GADU DZIMŠANAS DIENAS

Janvārī: Velta Tomsone (1928); Lilīta Kelle (1928); Ingrīda Bulmane (1931)

Februārī: Inese Ziediņa (1923); Kārlis Gulbis (1923); Ārija Riņģe (1928); Valentīna Bruniņa (1920); Lolita Gulbe (1931) - viena no draudzes dibinātājiem, sabiedrībā pazīstama dzejniece

Martā: Arvīds Krastiņš (1924); Astrīda Krūze (1928); Egons Michelsons (1929); Viesturs Zariņš (1923) - viens no draudzes dibinātājiem; Andrejs Birkhāns (1931); Gaida Plaude (1924); Inta Scerbakova (1930); Biruta Kauliņa (1927); Vizma Kness-Knezinska (1931)

Aprīlī: Milija Budrēvica (1925); Gaida Miķelsone (1930); Laura Blatchina (1929); Karin Eiduka (1924)

*Mūžs dzirkst kā spoži ūdeņi
Ar viļņu rakstiem vīti,
Tran vasaras, deg rudenī
Un aizvirpuļo puteņi -
Šalc gadi aizvadītie. /E. Kezbere/*

SVEICAM KOMPONISTU UN DIRIĢENTU ARVĪDU PURVU 95 GADU JUBILEJĀ!

Arvīds Purvs, dzimis 1926. gada 22. martā, mums labi pazīstams kā Sv. Andreja draudzes kora diriģents (no 1958. gada līdz 2009. gadam). Pateicamies par viņa lielo devumu latviešu garīgās kora mūzikas atskaņošanā un veicināšanā, īpaši sadarbībā ar Sv. Andreja draudzes kori, kas viņa vadībā izveidojās par svarīgu daļu no draudzes dzīves.

Arvīds Purvs ar savu dzīves biedri Mariju pēdējos gados dzīvo Kristus Dārzā.
Vēlam viņam Dieva svētītus turpmākos mūža gadus!

KLUSĀS NEDĒĻAS UN LIELDIENU DIEVKALPOJUMI

(Vada mācītāji Dāgs Demandts un Ģirts Grietiņš)

Svētdien, 28. martā, pl. 11:00 – Pūpolu svētdienas svētbrīdis "Zoom" programmā

Svētdien, 28. martā, pl. 15:00 - Dāmu kom. virtuālais Pūpolu svētdienas "Zoom" saiets

Ceturtdien, 1. aprīlī, pl. 18:00 – Zaļās ceturtdienas dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu.
Tiešraide (LIVE-STREAMED to YOUTUBE) - Lūdzu sagatavojiet maizi un vīnu vai sulu dievgaldam mājās.

Piektdien, 2. aprīlī, pl. 11:00 – Lielās piektdienas dievkalpojums ar Svēto vakarēdienu.
Tiešraide (LIVE-STREAMED to YOUTUBE) - Lūdzu sagatavojiet maizi un vīnu vai sulu dievgaldam mājās.

Svētdien, 4. aprīlī, pl. 9:00 – KRISTUS AUGŠĀMCELŠANĀS SVĒTKI – LIELDIENAS
Dievkalpojums notiks "Zoom" programmā. Būs brīdis bērniem. Pēc dievkalpojuma sadraudzība un Lieldienu brokastis "Zoom" programmā. *(Esiet gatavi parādīt savas skaistākās krāsotās olas!)*

HOLY WEEK AND EASTER WORSHIP

(Led by Rev. Dag Demandt and Rev. Ģirts Grietiņš)

March 28, Palm Sunday, 11:00 – Zoom Worship

April 1, Maundy Thursday, 6:00 pm – Worship (LIVE-STREAMED to YOUTUBE)

April 2, Good Friday, 11:00 am – Worship (LIVE-STREAMED to YOUTUBE)

April 4, Sunday, EASTER MORNING WORSHIP 9:00 am – joint Zoom service. Fellowship and Easter breakfast on Zoom will follow. *(You are invited to show your colored Easter eggs!)*